

GLJIVE

Gljive (svete gljivice) vrlo se retko pojavljuju na tržištima droga u Srbiji. Cene su im visoke. Skladištenje proizvoda biljnog porekla zahtevno je i postoji velika mogućnost da zbog dugotrajnog transpota ili stajanja, nestručnog rukovanja, glavne supstance izgube snagu. Učinci droge su tada nedovoljni. Osim toga, moguće je da sredstva u prodaji pod imenom gljive - nisu gljive, nego možda kaktusi ili neke druge vrste narko bilja.

Zbog malog korišćenja sušenih gljiva na našem tržištu, navešćemo samo osnovne karakteristike najpoznatijih. To su gljive; *Psilocybe Mexicana*, *Psilocybe cubensis*, *Amanita muscaria*, te kaktus Peyote.

Psilocybe Mexicana, poznata pod indijanskim imenom Teonanacatl ('božja hrana'), najvažniji je halucinogen od velikog spektra *psilocybe* gljiva. Zelenosmeđe je boje, s neugodnim mirisom na užeglu mast. Malog je uzrasta, sluzava je i uzgaja se najviše u Meksiku. Stolećima je korišćena u verskim obredima meksičkih Indijanaca. Na narko tržištu pojavljuje se kao sušena gljiva. Upotrebljava se sporim žvakanjem.

Na slici Amanita muscaria

Glavna supstanca ove gljive, *psilocybin*, može se izdvojiti i sintetizirati, te se u prodaji nalazi kao beli, kristalni prah, tablete, kapsule ili bistre otopine. Delovanje ovakvog proizvoda znatno je jače od delovanja sušenih gljiva.

Učinci su dugotrajne halucinacije i snažne euforije u proseku 12 do 15 sati, a najduže i 20 sati. Dugotrajna upotreba rezultira tolerancijom i psihičkom zavisnošću. Čini se da ne izaziva fizičku zavisnost.

Psilocybe cubensis halucinogena je gljiva koja raste na izmetu zebua. Raste u Argentini i upotrebljava se pretežno žvakanjem. Uzrokuje lagane halucinacije i povećanje živahnosti.

Amanita muscaria, zvana gljiva ludara ili muhara, poznata je još iz srednjeg veka po jakim i raznolikim halucinogenim delovanjima. Glavni sastojak je muscardin. Upotrebljava se posebno u Sibiru i Kamčatki, a retko se pojavljuje na drugim tržištima. Češća je upotreba žvakanjem sušenih gljiva ili jedenjem, te ređe pijenjem u čajevima ili u hladnim napitcima

Dejstvo psihoaktivnih gljiva

Efekti konzumiranja psihoaktivnih gljiva veoma variraju od osobe do osobe i kao i kod svih psihodeličnih droga psihičko stanje osobe i okruženje igraju presudnu ulogu. Efekti variraju i od količine i vrste konzumiranih gljiva, te od individualnog metabolizma osobe. Psilocybin se smatra enteogenom jer može pružiti intenzivna spiritualna/religijska iskustva.

Subjektivni efekti mogu uključivati euforiju, osećaj spoznaje ili novo otkrivene istine, osećaj povezanosti sa svetom i prirodom, povećanu inspiraciju i kreativnost, (nekontrolisan) smeh, duboku introspekciju i osećaj nadjezične komunikacije s okolinom. Dosadne i obične situacije ili predmeti mogu postati zanimljivi i fascinantni. Halucinacije iza zatvorenih i otvorenih očiju su uobičajene, variraju o dozi, boje se čine svetlije. Način razmišljanja je obično mnogo slobodniji, misli teku mnogo brže, ali može se dogoditi i "thought loop" - ponavljanje iste misli ili više misli iznova u krug. Koncentracija na specifične zadatke gotovo je nemoguća, a percepcija vremena obično je promenjena, minute se mogu činiti kao sati. U velikim količinama osoba može doživeti potpunu odsečenost od stvarnosti i gubitak ega.

U slučaju lošeg tripa, ugodni osećaji mogu biti zamenjeni neugodnima poput paranoje, straha i anksioznosti.

Fizički efekti mogu uključivati proširene zenice očiju, osećaj umornosti i utrnutosti tela, blagu mučninu neposredno posle konzumacije, osećaj hladnoće u udovima, te podrigivanje i gasove. Neke osobe mogu imati glavobolju neposredno posle iskustva koja traje do jedan dan. Mučnina nakon konzumacije ponekad može dovesti do povraćanja, ali to nije uobičajeno.